

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۱/۱۹

فریادی

بی‌اعتمادی سیاسی و رای زنی‌های ارگ

مشورت رئیس جمهور غنی با سیاستمداران و رهبران احزاب سیاسی، گام مهمی در راستای هم‌آهنگی صنف سیاسی کابل در مورد تلاش‌هایی است که هدف از آن پایان جنگ می‌باشد. روشن است که روایت جهانی و برنامه‌های قدرت بزرگ، تغییر کرده است. دیگر روایت مبارزه با ترور یا تقویت بخشی ثبات در افغانستان برای جامعه جهانی مطرح نیست. آنچه که امروز مد نظر قدرت‌های بزرگ می‌باشد، مذاکره با طالب‌ها است. قدرت‌های بزرگ می‌خواهند که با طالبان مذاکره کنند و راهی را بیابند تا این گروه در جریان اصلی سیاست افغانستان ادغام شود. ایالات متحده ظاهراً پروژه افغانستان را بسیار پرخرج می‌داند و می‌خواهد که از آن راحت شود. بر مبنای برآورد‌های رسانه‌های امریکائی حضور محدود نظامی این کشور در افغانستان سالانه چیزی حدود ۵۰ میلیارد دلار خرج دارد. کاستن از این خرج و یافتن یک راه حل سیاسی برای جنگ افغانستان می‌تواند موضع انتخاباتی دونالد ترامپ و شبکه او در حزب جمهوری خواه امریکا را تقویت کند. به همین دلیل است که زلمی خلیل زاد دیپلمات کارکننده امریکایی ماموریت گرفته است تا در جریان شش تا ۱۲ ماه آینده، گشایشی در بن بست سیاسی جنگ افغانستان ایجاد کند.

صنف سیاسی کابل هم ناگزیر است که با این برنامه هم‌آهنگ شود. اما پراکنده گی سیاسی کابل وضعیتی آفریده است که هر جناحی فکر می‌کند که تیم برسر اقتدار از تلاش‌های سیاسی برای پایان جنگ، استفاده جناحی می‌کند. مشورت ارگ با صنف سیاسی می‌تواند در کاهش این نگرانی‌ها و ایجاد اعتماد سیاسی مفید باشد. روسیه در نشست مسکو شماری از سیاستمداران کابل نشین بیرون از حکومت را هم دعوت کرده بود. روسیه ظاهراً می‌خواست که در نشست مسکو، طالب‌ها، نماینده گان حکومت افغانستان و شماری از سیاستمداران کابل نشین بیرون از حکومت هم حضور داشته باشند. روس‌ها می‌خواستند نشان دهند که توانایی شان بیش تر از امریکایی‌ها است و قادر اند که جریان‌های سیاسی و نظامی افغانستان را یک جا با نماینده گان حکومت روی یک میز بیاورند. بسیار روشن بود که روس‌ها از برگشت نشست مسکو اهداف ضد امریکایی را دنبال می‌کردند. از آن جایی که مسکو به توصیه‌های کابل گوش نداده بود، کابل هم نخواست که بلندپایه گان حکومت را به این نشست بفرستد و صرف به فرستادن نماینده گان شورای عالی صلح کشور اکتفا کرد. نماینده گان شورای عالی صلح شرکت کننده در نشست مسکو مورد قبول مجموع نیروهای سیاسی بودند. در ترکیب این هیات هم سعی شده بود که ملاحظات سیاسی و قومی مد نظر گرفته شود.

کابل علاوه بر این که نماینده گان حکومت را به نشست مسکو نفرستاد، از رفتن سیاستمداران بیرون از حکومت هم به این نشست جلوگیری کرد. روس‌ها به یکی از توصیه‌های کابل عمل کردند و به آمدن چهره‌های سیاسی بیرون از حکومت به نشست مسکو اصرار نکردند. تردیدی نیست که دولت باید همه‌ای مسایل مربوط به جنگ و مذاکره را زیر نظر داشته باشد. اصول هم ایجاب می‌کند که نهاد دولت به نماینده گی از تمام نیروهای سیاسی و شهروندان در مورد جنگ و مذاکره تصمیم بگیرد. حکومت و بلند پایه گان دولت باید با تمام نیروهای سیاسی هم‌آهنگ کنند، اما تصمیم مربوط به جنگ و مذاکره را باید دولت بگیرد و اگر هم مذاکره‌ای برای پایان جنگ صورت می‌گیرد باید شورای عالی صلح و نماینده گان حکومت به نیابت از تمام نیروهای سیاسی و مردم، در آن شرکت کنند. اما نگرانی مشروع نیروهای سیاسی این است که برخی از بلندپایه گان حکومتی از جمله تیم رئیس جمهور از تلاش‌های سیاسی پایان جنگ استفاده جناحی کنند. این نگرانی وقتی بیش تر شد که آقای عبدالقیوم کوچی سفیر پیشین افغانستان در روسیه در نشست مسکو ظاهر شد. وزارت خارجه اعلام کرد که این وزارت از حضور سفیر سابق افغانستان در مسکو، در نشستی که دولت روسیه برگزار کرده بود، آگاهی نداشت. اما بسیاری از جناح‌های سیاسی حضور کاکای اشرف غنی در نشست مسکو را تصادفی تفسیر نکردند.

بسیاری از احزاب و چهره‌های سیاسی به این باور بودند که اشرف غنی خودش کاکایش را به نشست مسکو فرستاده است تا با طالبان گفت‌وگو کند. بسیاری از چهره‌های سیاسی حضور عبدالقیوم کوچی در نشست مسکو را برخورد جناحی رئیس جمهور غنی با موضوعات مرتبط با مذاکره و روابط خارجی تفسیر کردند. درگذشته

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له الیرلو مخکې په خیر و لولئ

نزدیکان آقای غنی، آقای اتمر را متهم می‌کردند که در روابط خارجی منافع جناحی را دنبال می‌کرد. اما داکتر عبدالله رئیس اجرائی این انتباه را رد کرد و در همان روزهای نخست کناره‌گیری اتمر از سمت مشاور امنیت ملی ارگ، اعلام کرد که وی در روابط خارجی از موضع منافع امنیتی افغانستان برخوردار می‌کرد. اما این بار خود آقای غنی متهم است که در مسایل مربوط به مذاکره و روابط خارجی جناحی برخوردار می‌کند. اگر این انتباه قوت بگیرد، دیگر جریان‌های سیاسی هم برخوردار جناحی با این مسایل خواهند کرد و نهاد دولت به حاشیه خواهد رفت. مشورت‌های رئیس‌جمهور غنی با احزاب سیاسی باید به این سوء تفاهم‌ها پایان دهد و زمینه را برای تقویت بیش تر نهاد دولت فراهم سازد.

با تشکر از روزنامه هشت صبح